

Arrest

nr. 309 158 van 1 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die beweert van Ghanese nationaliteit te zijn, wordt op 14 mei 2024 op de luchthaven van Zaventem tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief. Op 16 mei 2024 dient verzoekster, vanuit het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel, een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die verzoekster op 10 juni 2024 per drager ter kennis wordt gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Ghanese nationaliteit te beschikken en op 6 december 1998 geboren te zijn in Accra. Uw ouders zijn overleden in een auto-ongeluk toen u negen jaar oud was. U bent toen bij uw oma in Nkoranza

gaan wonen (Brong-Ahafo Region/ Bono East Region). U bent naar school gegaan tot en met de senior high school. Uw grootmoeder had niet voldoende inkomsten om u naar de universiteit te laten gaan. U bent dan in de leer gegaan bij een lokale kapster, waar u geleerd en gewerkt hebt van 2016 tot 2022. U hoorde dat er veel geld te verdienen was in Accra, dus u besloot om in februari 2022 naar Accra te gaan. Terwijl u er een job zocht, moest u 's nachts op straat slapen omdat u er geen familie had waarbij u kon verblijven. In februari bood een vrouw u een job aan als huishoudhulp. U ging bij haar en haar gezin wonen en werken. U kreeg echter niet betaald, en toen u om uw loon vroeg, wilde de man van het huis seks met u hebben. U hebt dat geweigerd, en sindsdien haatten de vrouw en de man u. U hebt in maart 2022 die tewerkstelling weer verlaten, en u bent weer op straat gaan slapen.

Diezelfde maand, in maart 2022, kwam een man naar u om te vragen waarom u op straat sliep. U legde uw situatie uit. De man stelde voor dat u bij hem kon wonen, als u ook zijn vriendin zou zijn. Gezien uw situatie, en u niet dacht dat hij een slechte man was, ging u met hem mee. Eerst behandelde hij u goed, hij gaf u geld voor eten en hij zorgde dat u als kapster aan de slag kon. Na drie maanden begon zijn gedrag echter te veranderen. U had een geweer gevonden in zijn wasgoed, en hij kwam ook pas laat in de nacht terug van het werk. Wanneer hij dronken thuis kwam, dwong hij u ook tot seks, ook al wilde u dat niet. Uiteindelijk kwam u te weten dat hij lid was van een gewapende bende, en dat hij gewapende overvallen pleegde. Hij gebruikte ook drugs. U wilde hem verlaten, maar dat liet hij niet toe. Hij zou u doden, of met zuur verminken, als u bij hem weg ging. Als u naar de politie zou gaan, zouden ze ook niets tegen hem doen, want de politie zijn, zijn vrienden. Als u probeerde weg te gaan, mishandelde hij u.

Na zes maanden, in september 2022, bent u bij hem kunnen ontsnappen. U bent die dag naar de politie gegaan, die zeiden echter dat u hen geld moest geven, anders zouden ze niets doen. U had geen geld, alles was bij die man. U bent de volgende dag opnieuw gaan aangifte doen, maar de politie heeft nooit iets gedaan tegen uw ex-vriend.

In oktober 2022 ontmoette u in een man in de kerk, die u vroeg waarom u altijd in de kerk was. Nadat u hem uw situatie uitlegde, besloot hij u te helpen. Hij heeft u geholpen met een paspoort en een visum, en hij legde u uit dat u naar Nederland moest gaan en daar asiel moest vragen. Daar zou uw ex-partner u niet kunnen vinden. Op 13/05/2024 hebt u Ghana verlaten. Op 14/05/2024 werd u op de luchthaven van Zaventem tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief. Op 16/05/2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U wordt vastgehouden in het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u verklaarde naar Nederland te willen reizen voor toeristische motieven, wat uiteindelijk niet kon blijken daar u niet in het bezit was van documenten die het doel van uw voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staaften, waardoor uw visum werd ingetrokken, en u bijgevolg de wettelijke voorwaarden tot binnenkomst niet naleefde, en u niet beschikte over een geldig reismotief – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien heeft u uw verzoek om internationale bescherming niet binnen de door de wet voorziene termijn gedaan, daar u zich op de luchthaven heeft aangeboden op 14 mei 2024 en u uw verzoek op 16 mei 2024 in het gesloten centrum heeft ingediend. Artikel 50 § 1er, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt nochtans dat 'de in het eerste lid bedoelde vreemdeling die het Rijk tracht binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, moet dit verzoek om internationale bescherming onverwijld doen bij de met de grenscontrole belaste overheden op het ogenblik dat deze nadere toelichting vragen over zijn motief om naar België te reizen'.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U slaagde er niet in om geloofwaardig te maken dat u Ghana hebt verlaten omwille van een gegronde vrees ten aanzien van uw ex-partner.

Het CGVS wijst hieromtrent ten eerste al naar de tegenstrijdigheid in uw verklaringen met betrekking tot uw woonplaatsen. Op 21/05/2024 werd u door een medewerker van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gehoord. U hebt toen verklaard dat u in Accra geboren was, en daar gewoond had tot 2022 (vraag 10: In Accra van geboorte tot 2022). Van 2022 tot vertrek uit Ghana zou u dan bij uw grootmoeder in Akraisa (Nkoranza) gewoond hebben. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u echter dat u naar uw grootmoeder in Nkoranza verhuisd was toen uw ouders gestorven waren, toen u 9 jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U zou terug naar Accra verhuisd zijn in 2022, en daar dan gewoond hebben tot aan uw vertrek uit Ghana. Deze verklaringen stemmen dus manifest niet overeen. Het is van belang dat u duidelijkheid schept in uw meest recente verblijfsplaatsen in Ghana, gezien uw beweerde problemen zich ook zouden hebben afgespeeld in Accra vanaf 2022. U werd er op gewezen dat u bij de DVZ andere verklaringen had afgelegd. U antwoordde louter dat u wél dezelfde verklaringen hebt afgelegd, en volhardt in uw verklaringen die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde. Het CGVS wijst er op dat uw verklaringen voor de DVZ u werden voorgelezen in het Engels en dat u deze ook ondertekend hebt. U ging dus akkoord met de verklaringen zoals deze zijn neergeschreven, waardoor u nu niet louter kan beweren dat de verklaringen zoals ze zijn neergeschreven, niet overeenstemmen met wat u effectief zou hebben gezegd. **Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd met betrekking tot uw verblijfsplaatsen in Ghana, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen volledig.**

Het CGVS stelt ten tweede ook vast dat de door u geschetste versie van de problemen voor de DVZ niet volledig overeenstemt met de verklaringen zoals u ze voor het CGVS bracht. U hebt voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u in Accra een man ontmoette die u wilde helpen, en dat hij een container voor u regelde om als kapster te starten (vragenlijst). In 2022-2023 stelde u vast dat die man met rare zaken bezig was, en dat u dan bij hem bent weg willen gaan. Nergens hebt u verklaard dat deze man een gekende gewapende overvaller was, en lid van een bende van gewapende overvallers, zoals u dan wel voor het CGVS hebt verklaard. U werd er op gewezen dat u dit niet had verklaard tijdens het eerste interview, en u legde uit dat u toen door de interviewer was gevraagd om het kort te houden en dat de interviewer geen verdere vragen vroeg. Het CGVS wijst er op dat het profiel van uw beweerde ex-partner wel degelijk een essentieel element is in uw problemen, en dat er wel van u kan verwacht worden dat u dat ook meteen onthult op het moment dat u hier naar gevraagd wordt. Het doel van het interview bij de DVZ is om een beknopt, doch volledig, overzicht te geven van de problemen die u vreest of riskeert. Daarenboven waren uw verklaringen bij de DVZ uitgebreid genoeg om daar ook nog in te kunnen toevoegen wat voor gevaarlijk persoon uw ex-partner dan wel niet zou zijn. Uw bewering dat het interview kort was is in die mate dus geen verschuiving voor deze omissie.

Ten derde kon u ook het verloop van de gebeurtenissen die u beweert te hebben ondergaan, niet aannemelijk maken. Het CGVS wijst er op dat u beweerde in maart 2022 net vertrokken te zijn uit een redelijk onveilige situatie, u zou tewerkgesteld zijn in een gezin waar de man seks met u wilde hebben en waar ze uw loon niet wilden betalen, een situatie van uitbuiting. Toen u deze situatie verliet, zou u weer op straat zijn beland. Het is in die context dat u dan maar quasi meteen bent ingegaan op de vraag van een volstrekt vreemde man om bij hem in te trekken en als zijn vriendin te gaan leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13-14). U had deze man zogenaamd al wel twee keer gezien op straat met zijn vrienden, maar nog nooit met hem hebben gesproken. U maakte dan de bevreedende uitspraak dat u dacht dat er niets negatief zou gebeuren als u met hem zou meegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Zeker gezien wat u net daarvoor zou hebben meegemaakt, is het niet aannemelijk dat u niet meer voorzichtigheid aan de dag zou hebben gebracht dan met de eerste de beste man, die u niet kent, mee te gaan naar zijn huis om als zijn vriendin samen met hem te wonen. Het is **niet aannemelijk** dat u dit hebt gedaan, zeker gezien u ook niet moest met hem samen wonen, u had ook nog familie om terug te vallen in Nkoranza. Hoewel u daar misschien niet zo veel geld verdiende, was het wel beter dan op straat leven in Accra of te moeten intrekken met een vreemde man.

Het CGVS stelt vast dat u ook de gevolgen na uw beweerde ontsnapping van uw ex-vriend, niet geloofwaardig maakt. U werd gevraagd naar wat u had gedaan om hulp te zoeken voor uw situatie. U legde uit dat u naar de politie bent gegaan, maar dat deze 800 cedi's vroegen om aangifte te doen, en dat er ook agenten bevriend waren met uw ex-partner (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U zou in totaal twee

keer naar de politie gegaan zijn, op twee dagen tijd, ergens in september 2022, en daarna nooit meer. U zou ook nooit nog naar een andere politiebureau zijn gegaan om een aangifte te gaan doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). De politie zou u gewoon gezegd hebben dat u maar moest verhuizen. U werd dan gevraagd of u nog andere mensen om hulp zou hebben gevraagd, en dan verwees u naar de man die u hielp om naar Nederland te reizen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd dan uitdrukkelijk gevraagd of u uw grootmoeder, of andere familieleden (u hebt een oom en tante in Kumasi) om hulp vroeg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U bleef dan bij vage verklaringen dat uw ex-partner u toch overal zou kunnen vinden, en dat de politie om geld vraagt. **Het tart alle verbeelding dat u nog anderhalf jaar, van september 2022 tot mei 2024, in Accra bleef zonder al te veel moeite te doen om hulp te zoeken voor uw beweerde problemen.** U werd er op gewezen dat uw oma toch bijna aan de andere kant van Ghana woont (net zoals uw oom en tante in Kumasi), en dat u toch al kon proberen om naar daar te gaan om uw ex-partner te ontlopen. U bleef echter maar vasthouden aan uw verklaringen dat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden, ook zelfs daar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Gevraagd hoe het mogelijk was dat uw partner u zogenaamd overal zou kunnen vinden, opperde u dat hij u zou kunnen monitoren en altijd zou kunnen volgen. Wederom wijst het CGVS er op dat hij dan wel niets gedaan heeft in die anderhalf jaar dat u zich in de kerk schuil hield. Het CGVS stelt ook nog vast dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat u definitief was kunnen ontsnappen en dat u een tijdje op straat leefde, soms sliep u bij de kerk (vragenlijst). Er is wel een groot verschil tussen soms bij de kerk gaan slapen, en permanent 24/7 uzelf schuilhouden bij de kerk. **Ook een dergelijke tegenstrijdigheid is nefast voor de geloofwaardigheid van uw problemen.**

De bewering dat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden en vermoorden, klemmt des te meer gezien u zelf beweerde altijd in dezelfde kerk in Accra te hebben verbleven september 2022 tot mei 2024. U werd gevraagd hoe het kwam dat uw ex-partner u niet kon vinden in deze kerk, en u legde uit dat hij u wel gevonden had, maar dat de kerk bewakers had en dat hij u dus niet kon vermoorden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Enerzijds schetste u uw ex-partner als een onnipotente man, die u overal in Ghana zou kunnen vinden, met vrienden binnen de politie, die ook al mensen vermoord heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), maar anderzijds kon u steeds ongeschonden in zijn nabijheid blijven wonen in Accra omdat de kerk wat bewakers heeft. Dat is volstrekt ongeloofwaardig. Hoewel u dus de kerk niet kon verlaten omdat uw ex-partner u overal zou monitoren, kon u wel naar de Nederlandse ambassade gaan en terugkeren naar de kerk, en dan nog eens naar de luchthaven van Accra bij uw vertrek.

Het CGVS wijst er verder ook op dat ook de omstandigheden van uw vertrek uit Ghana niet geloofwaardig zijn. U verklaarde dat u in de kerk een man was tegengekomen, die u zomaar uit de goedheid van zijn hart wilde helpen en uw reis naar Europa wilde regelen én betalen. U werd gevraagd waarom deze man dat zou willen doen, en u legde een vage verklaring af over de situatie van vrouwen in Ghana, en dat hij u gewoon wilde helpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Deze man zou u dan geholpen hebben om een paspoort te krijgen, en een visum, en betaalde uw reis naar Europa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit klopt trouwens ook niet want uit het kopie van uw paspoort blijkt overigens dat dit afgegeven was in april 2023, een jaar voor uw vertrek, tijdens uw relatie met uw ex-partner. U werd ook gevraagd of deze weldoener u niet kon helpen in Ghana, zonder u daarbij naar Europa te sturen. U antwoordde dat hij dat niet kon, wederom omdat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden. Gezien de politie in Ghana dan toch omkoopbaar was, werd er u geopperd of die man u niet kon helpen met die kosten te betalen. De 800 cedi's, ongeveer 50 euro, die de politie vroeg was immers veel minder dan een reis naar Europa heeft gekost. Dat zou u ook niet geprobeerd hebben, omdat uw ex-partner ook vrienden had bij de politie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dergelijke passiviteit in het zoeken naar een oplossing in Ghana, toen u daar nog anderhalf jaar woonde, is gewoon niet geloofwaardig. Het CGVS stelde ook **een tegenstrijdigheid** vast in uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u vertrokken bent. In uw verklaringen voor de DVZ hebt u verklaard dat u voor een ticket moest zorgen, en dat u geld bij elkaar bedelde (vragenlijst). Dat komt dus niet overeen met uw bewering zelf niets te hebben moeten geven van geld voor uw reis naar Europa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U werd geconfronteerd met deze vaststelling, en u legde uit dat u in uw eerste interview ook gezegd had dat die man alles betaalde. U komt niet verder dan het miskennen van wat er genoteerd werd in het verslag van het eerste interview (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

U legde tot slot ook geen enkel document neer om aan te tonen dat u ooit aangifte hebt gedaan bij de politie, of om uw verdere problemen te staven.

De door u neergelegde geboorteakte vormt louter een bevestiging van uw identiteit en kan de geloofwaardigheid van de geopperde vervolgingsfeiten geenszins herstellen. Bovendien dient opgemerkt dat de geboorteakte op 14 november 2022, dus na uw vermeende ontsnapping, werd opgesteld, wat impliceert dat u hiervoor stappen heeft moeten ondernemen, terwijl u beweert zich schuil te hebben gehouden in de kerk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting inzake de door haar geschonden geachte bepalingen en beginsel, gaat verzoekster in op de geloofwaardigheid van haar relaas. Ten eerste is zij het niet eens met de overweging van de bestreden beslissing dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar woonplaatsen in Ghana. Te dezen stelt zij vooreerst dat, gezien de identieke tijdsperiodes, leefomgevingen en informatie over haar grootmoeder, redelijkerwijze kan worden besloten dat er geen werkelijke tegenstrijdigheid was en dat er mogelijk sprake was van misverstanden over de gestelde vragen of de gevraagde verduidelijkingen met betrekking tot de perioden die op verschillende plaatsen zijn doorgebracht. Daarnaast oppert verzoekster dat zij zowel tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) als bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat haar aanvallen hebben plaatsgevonden na haar vertrek naar Accra in 2022, waardoor moet worden overwogen dat zij haar jeugd daadwerkelijk bij haar grootmoeder heeft doorgebracht en vanaf 2022 naar Accra is gegaan. Ten tweede hekelt verzoekster dat haar verweten wordt dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft verteld dat haar aanval een crimineel was die diefstallen had gepleegd. Zij benadrukt dat zij hiervoor een overtuigende verklaring gaf waarmee rekening moet worden gehouden, zijnde dat haar werd opgedragen om kort te zijn. In dit verband stelt zij dat dit des te meer geldt gelet op het feit dat er al veel kritiek is geuit op de gestandaardiseerde aard van de vragen en antwoorden die door de Dienst Vreemdelingenzaken zijn opgesteld in de neerslag van het onderhoud aldaar. Ten derde gaat verzoekster in op de overweging van de bestreden beslissing dat het onwaarschijnlijk is dat zij een man, die ze niet kent, naar zijn huis zou volgen. Zij betoogt dat de verwerende partij zich hier alleen op haar eigen beoordeling baseert, zonder dieper in te gaan op de omstandigheden van haar keuze, maar ook zonder onderzoek te voeren naar de sociale context en de plausibiliteit van dergelijke gebeurtenissen voor een alleenstaande en dakloze vrouw in Ghana. Zij verwijst naar algemene informatie en stelt dat hieruit blijkt dat dakloze en alleenstaande meisjes in Ghana het doelwit zijn van mensen die misbruik maken van hun situatie. Zij vervolgt dat zij dakloos was en zij de man volgde omdat hij vriendelijk tegen haar was en haar uit haar situatie wilde helpen. Zij besluit dat het redelijk lijkt dat deze gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. In deze stelt verzoekster ook dat zij het slachtoffer was van mensenhandel. Verzoekster citeert de definitie voor mensenhandel die door UNANIMA wordt vooropgesteld en stelt dat hierin geen onderscheid wordt gemaakt of iemand in handen is van een netwerk of onder controle staat van één persoon. Zij voegt hieraan toe dat UNANIMA de nauwe relatie tussen dakloosheid en mensenhandel, alsook de frequentie dat dit voorkomt, benadrukt. Verzoekster besluit dat, gelet op het voorgaande, de verwerende partij de juistheid, of minstens de plausibiliteit van haar verklaringen op dit punt, niet in twijfel kan trekken. Tot slot is verzoekster het ook niet eens met de overweging van de bestreden beslissing waarin haar verklaring met betrekking tot haar poging om de politie te raadplegen om hulp en een oplossing voor haar situatie te vinden, in twijfel wordt getrokken. Ook hier meent verzoekster dat de commissaris-generaal zich baseert op een eigen beoordeling, zonder rekening te houden met haar verklaringen of landeninformatie dienaangaande, die volgens haar ook makkelijk te verifiëren is. Onder verwijzing naar dergelijke algemene informatie stelt verzoekster dat de Ghanese autoriteiten niet effectief optreden tegen personen die slachtoffer zijn van misbruik en seksueel geweld, waaronder verkrachting en huiselijk geweld, en dat de Ghanese autoriteiten kampen met corruptie of een gebrek aan onpartijdigheid. Luidens het verzoekschrift is de kans op corruptie aldus zeer reëel en wordt een efficiënte toegang tot bescherming door de autoriteiten potentieel verhinderd. Verzoekster stelt verder dat zij op dezelfde manier

heeft aangegeven dat zij niet geholpen werd omdat haar aanvaller connecties heeft binnen de politie en dat het eenvoudig was geweest om dit alles na te gaan en vast te stellen dat haar verklaringen daarom waarschijnlijk wel juist zijn.

Vervolgens benadrukt verzoekster haar kwetsbaarheid. Zij stelt dat in haar hoofde bijzondere procedurele noden hadden moeten worden vastgesteld, daar zij een vrouwelijke verzoeker om internationale bescherming is, die aangaf fysiek en mentaal geweld te hebben ondergaan, wat volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) een kwetsbaar profiel vormt. Zij citeert vervolgens uit rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Verzoekster besluit dat de verwerende partij, haaks met deze rechtspraak en de aanbevelingen van de Speciale Rapporteur van de Raad voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, geen rekening hield met haar kwetsbaarheid bij de beoordeling van haar nood aan internationale bescherming en haar daarom niet het voordeel van de twijfel toekent, en haar kwetsbaarheid zelfs in haar nadeel gebruikt.

Voorts geeft verzoekster een theoretische uiteenzetting inzake de deelname van de commissaris-generaal aan de bewijslast. Zij is van oordeel dat de verwerende partij de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen had moeten verifiëren, alvorens te oordelen of deze geloofwaardig waren of niet, aangezien hij over meer middelen beschikte dan haar om informatie in te winnen over de verschijnselen van mensenhandel en de ineffectiviteit van de door de Ghanese autoriteiten geboden bescherming op het gebied van seksueel en huiselijk geweld.

Tot slot wijst verzoekster nog op een aantal nieuwe elementen. Zij stelt dat zij na haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal begonnen is met psychologische begeleiding en dat zij ook een litteken op haar lichaam heeft laten vaststellen dat zij toeschrijft aan het geweld, gepleegd door de misbruiker die zij ontvlucht is. Zij legt te dezen een psychologisch en medisch attest neer, die beiden zijn opgesteld door een deskundige. Volgens verzoekster bevestigen deze documenten haar verklaringen. Het psychologisch attest stelt – aldus verzoekster – vast dat zij bijzonder psychologisch kwetsbaar is en nood heeft aan psychologische hulp en doet vermoeden dat zij gebeurtenissen heeft meegemaakt die haar psychisch hebben beïnvloed. Het medisch attest dat haar litteken vaststelt, bevestigt dat het litteken op haar lichaam overeenstemt met haar verhaal en doet vermoeden dat zij inderdaad slachtoffer geweest is van het geweld dat zij beweert te hebben ondergaan. Verzoekster besluit te dezen dat dit een vermoeden in haar hoofde doet ontstaan dat zij onderworpen werd aan onmenselijke of vernederende behandelingen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoekster de Raad in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in subsidiaire orde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, ter staving van haar betoog volgende stukken bij het verzoekschrift:

- de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats *d.d.* 16 mei 2024 (stuk 2);
- medisch attest *d.d.* 17 mei 2024 (stuk 3);
- psychologisch attest *d.d.* 19 juni 2024 (stuk 4).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat in verzoeksters hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekster is het hier niet mee eens en stelt in het verzoekschrift dat zij, als vrouwelijke verzoeker om internationale bescherming die aangaf fysiek en mentaal geweld te hebben ondergaan, een kwetsbaar profiel heeft. Zij voegt ook een medisch attest d.d. 19 juni 2024 bij haar verzoekschrift en stelt dat ze psychisch kwetsbaar is.

De Raad oordeelt dat dit betoog op zich geen bijzondere procedurele noden in haar hoofde kan rechtvaardigen. Dergelijke procedurele noden kunnen slechts worden aangenomen indien het vermeend geweld impact heeft gehad op het vermogen van de verzoeker om internationale bescherming om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. In geval van verzoekster waren (en zijn er nog steeds) geen elementen voorhanden waaruit dit blijkt. Wat betreft het bij het verzoekschrift gevoegde psychologisch attest d.d. 19 juni 2024 van een centrumpsycholoog, merkt de Raad op dat hieruit blijkt dat verzoekster sinds 17 juni 2024 psychologisch begeleid wordt op regelmatige basis door de psychologische dienst van het gesloten centrum waar zij verblijft. Ter terechtzitting blijkt dat verzoekster inmiddels vier keer op consultatie is geweest. Voor het overige bevat voormeld attest geen verdere informatie, laat staan informatie waaruit blijkt dat verzoeksters psychologische toestand invloed heeft op haar vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan haar procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Tevens merkt de Raad op dat verzoekster nergens tijdens de administratieve procedure, met inbegrip van de vragenlijst *“Bijzondere procedurele noden”* d.d. 21 mei 2024, melding maakte van het gegeven dat zij psychische problemen zou hebben. In dit verband stipt de Raad verder nog aan dat zij, noch de advocaat die haar bijstond enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk

onderhoud bij het commissariaat-generaal, dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit op normale wijze is geschied en dat hieruit geen problemen omwille van eventuele psychologische problemen kunnen worden afgeleid.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Ghana, te worden vervolgd door haar ex-partner.

Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoekster doorheen haar verklaringen niet aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt, daar – omwille van verschillende redenen – geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas. Vooreerst (i) wordt gewezen op een tegenstrijdigheid in verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar woonplaatsen in Ghana. Verder (ii) stemt de door verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken geschetste versie van de beweerde problemen niet overeen met de verklaringen zoals zij ze voor het commissariaat-generaal bracht. Voorts (iii) kon verzoekster het verloop van de gebeurtenissen die zij beweert te hebben ondergaan niet aannemelijk maken. Tevens (iv) zijn ook de gevolgen na verzoeksters beweerde ontsnapping aan haar ex-vriend niet geloofwaardig. Daarbij komt nog dat (v) de omstandigheden van verzoeksters vertrek uit Ghana niet geloofwaardig zijn. Ook (vi) wordt erop gewezen dat verzoekster geen enkel document neerlegt om aan te tonen dat zij ooit aangifte heeft gedaan bij de politie of om haar verdere problemen te staven. Ten slotte (vii) kan de door verzoekster neergelegde geboorteakte, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde, pertinente en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.7.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relaas.

2.3.7.3.1. Ten eerste stelt de commissaris-generaal terecht een tegenstrijdigheid vast in verzoeksters opeenvolgende verklaringen met betrekking tot haar woonplaatsen in haar land van herkomst. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal verklaarde verzoekster dat zij naar haar grootmoeder in Nkoranza verhuisd was toen haar ouders gestorven waren, toen zij 9 jaar oud was, en dat zij terug naar Accra is verhuisd in 2022, en daar dan gewoond heeft tot aan haar vertrek uit Ghana (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoekster enerzijds bij het invullen van het document “*vragenlijst CGVS*” dat zij in 2021 naar Accra ging waarna haar problemen begonnen (administratief dossier, “*vragenlijst CGVS*” d.d. 21 mei 2024, vraag 5). Anderzijds verklaarde zij aldaar, bij het invullen van het document “*verklaring DVZ*”, dat zij in Accra geboren was, en daar gewoond had tot 2022, alsook dat zij van 2022 tot haar vertrek uit Ghana bij haar grootmoeder in Akraisa (Nkoranza) gewoond had (administratief dossier, “*verklaring DVZ*”, vraag 10). Uit hetgeen voorafgaat blijkt aldus duidelijk dat, wars van enige identieke tijdperiodes, leefomgevingen en informatie over haar grootmoeder, verzoekster doorheen haar opeenvolgende verklaringen tegenstrijdige informatie gaf over haar woonplaatsen in Ghana.

In het verzoekschrift betoogt verzoekster dat zij zowel tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal als bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat haar aanvallen hebben plaatsgevonden na haar vertrek naar Accra in 2022, waardoor moet worden overwogen dat zij haar jeugd daadwerkelijk bij haar grootmoeder heeft doorgebracht en vanaf 2022 naar Accra is gegaan. Nog los van de vaststelling dat verzoeksters verklaring bij het commissariaat-generaal en haar verklaring in het document “*vragenlijst CGVS*” ook niet volledig overeenstemmen – zij verklaarde namelijk enerzijds dat zij na 2022 naar Accra ging en anderzijds dat dit in 2021 was – merkt de Raad op dat zij bij het invullen van het document “*verklaring DVZ*” wel degelijk verklaarde dat zij in Accra geboren was, en daar gewoond had tot 2022, alsook dat zij van 2022 tot haar vertrek uit Ghana bij haar grootmoeder in Akraisa (Nkoranza) gewoond had, hetgeen niet overeenstemt met haar verklaringen dienaangaande in het document “*vragenlijst CGVS*” en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Dat zij bij het invullen van het document “*vragenlijst*

CGVS" en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal (ongeveer) dezelfde verklaringen aflegde, neemt dit niet weg en is niet voldoende om zomaar te overwegen dat zij haar jeugd daadwerkelijk bij haar grootmoeder heeft doorgebracht en vanaf 2022 naar Accra is gegaan.

Tevens stelt verzoekster in het verzoekschrift dat de verklaringen die zij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken – in het bijzonder bij het invullen van het document “*verklaring DVZ*” – mogelijks het gevolg zijn van misverstanden over de vraagstelling. De Raad merkt op dat verzoeksters verklaringen aan haar in het Engels werden voorgelezen, waarna zij de vragenlijst uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord. Hiermee gaf zij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Zij maakte geen melding van een misverstand over de vraagstelling inzake haar woonplaatsen of van foutieve antwoorden. Verder kreeg zij een kopie van deze vragenlijst, zodat zij in de mogelijkheid was om het verslag van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken nadien nog te bekijken. Ondanks dit alles maakte zij bij het begin van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal geen melding van het gegeven dat men bij de Dienst Vreemdelingenzaken zaken verkeerd zou begrepen en gezegd hebben (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud p. 3).

Wanneer verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal geconfronteerd werd met het feit dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel andere verklaringen had afgelegd, verklaarde zij louter dat zij aldaar wel dezelfde verklaringen had afgelegd en volhardt zij in de verklaringen die zij bij het commissariaat-generaal aflegde (*ibid.*, p. 18-19). Gelet op het voorgaande, kan zij niet beweren dat de verklaringen, zoals ze zijn neergeschreven, niet overeenstemmen met wat zij effectief zou hebben gezegd. Het louter volharden in haar verklaringen bij het commissariaat-generaal is evenmin afdoende.

De door verzoekster afgelegde opeenvolgende verklaringen over haar woonplaatsen in Ghana stemmen aldus manifest niet overeen. Het is van belang dat verzoekster duidelijkheid schept inzake haar meest recente verblijfsplaatsen in Ghana, gezien haar beweerde problemen zich ook zouden hebben afgespeeld na haar terugkeer richting Accra vanaf 2022. Het feit dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar verblijfsplaatsen in Ghana, ondermijnt dan ook reeds de geloofwaardigheid van de door haar beweerde problemen in ernstige mate.

2.3.7.3.2. Ten tweede stemt de door verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken geschetste versie van de beweerde problemen met haar ex-partner niet overeen met de verklaringen zoals zij ze voor het commissariaat-generaal bracht. Zo verklaarde verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in Accra een man ontmoette die haar wilde helpen, dat hij een container voor haar regelde om als kapster te starten, alsook dat zij in 2022-2023 vaststelde dat die man met rare zaken bezig was en dat zij dan bij hem is willen weggaan (administratief dossier, “*vragenlijst CGVS*”, vraag 5). Nergens verklaarde zij toen dat deze man een gekende gewapende overvaller en lid van een bende van gewapende overvallers was, zoals zij wel verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Daar het profiel van haar beweerde ex-partner een essentieel element is van haar problemen, ondermijnt deze tegenstrijdigheid haar relaas verder in ernstige mate.

Zowel tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, wanneer zij geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, als in haar verzoekschrift tracht verzoekster deze tegenstrijdigheid te verschonen door te verwijzen naar het gegeven dat haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd om kort te zijn en de interviewer geen verdere vragen stelde. In deze wenst de Raad te onderstrepen dat hoewel verzoekster gevraagd werd om kort te zijn, haar ook gevraagd werd om alle feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit haar land van herkomst uiteen te zetten. Tevens merkt de Raad op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn/haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij/zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem/haar de verplichting rust om zijn/haar volledige medewerking te verlenen aan de procedure om internationale bescherming. Dat de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken een andere finaliteit heeft en dat aldaar gevraagd wordt om het relaas kort samen te vatten, vormt in het geheel geen verklaring voor het feit dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldde dat haar vermeende ex-partner een gekende gewapende overvaller en lid van een bende van gewapende overvallers was. Dit betreft een kernaspect van haar relaas. Verwacht kon worden dat verzoekster spontaan melding zou gemaakt hebben van dit gegeven, te meer daar haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken reeds uitgebreid genoeg waren om dit element daar nog aan toe te voegen.

Tot slot, waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat er veel opmerkingen worden gemaakt over de gestandaardiseerde aard van de vragen en antwoorden die door de Dienst Vreemdelingenzaken zijn opgesteld in de neerslag van het onderhoud aldaar en in deze verwijst naar de Nansen nota “*Vulnérabilité*

en détention: besoins procéduraux spéciaux”, van 2019-2020, stelt de Raad vast dat de aangehaalde passage uit deze nota betrekking heeft op het document “*Bijzondere procedurele noden*” en niet op (de vraagstelling in) het document “*vragenlijst CGVS*”. Voorts uit verzoekster ook geen andere concrete kritiek op deze vraagstelling.

2.3.7.3.3. Ten derde kon verzoekster het verloop van de gebeurtenissen die zij beweert te hebben ondergaan niet aannemelijk maken. In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht als volgt overwogen:

“Het CGVS wijst er op dat u beweerde in maart 2022 net vertrokken te zijn uit een redelijk onveilige situatie, u zou tewerkgesteld zijn in een gezin waar de man seks met u wilde hebben en waar ze uw loon niet wilden betalen, een situatie van uitbuiting. Toen u deze situatie verliet, zou u weer op straat zijn beland. Het is in die context dat u dan maar quasi meteen bent ingegaan op de vraag van een volstrekt vreemde man om bij hem in te trekken en als zijn vriendin te gaan leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13-14). U had deze man zogenaamd al wel twee keer gezien op straat met zijn vrienden, maar nog nooit met hem hebben gesproken. U maakte dan de bevreemdende uitspraak dat u dacht dat er niets negatief zou gebeuren als u met hem zou meegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Zeker gezien wat u net daarvoor zou hebben meegemaakt, is het niet aannemelijk dat u niet meer voorzichtigheid aan de dag zou hebben gebracht dan met de eerste de beste man, die u niet kent, mee te gaan naar zijn huis om als zijn vriendin samen met hem te wonen. Het is niet aannemelijk dat u dit hebt gedaan, zeker gezien u ook niet moest met hem samen wonen, u had ook nog familie om terug te vallen in Nkoranza. Hoewel u daar misschien niet zo veel geld verdiende, was het wel beter dan op straat leven in Accra of te moeten intrekken met een vreemde man.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier. In het verzoekschrift verwijst verzoekster naar algemene informatie waaruit blijkt dat dakloze vrouwen vaak het slachtoffer worden van mensenhandel of andere vormen van misbruik, zowel in Ghana als elders in de wereld. In deze bemerkt de Raad dat het loutere gegeven dat dakloze (alleenstaande) vrouwen (in Ghana) slachtoffer worden van mensenhandel of andere vormen van misbruik op zich niet betwist wordt. In de door verzoekster geschetste context – waaruit blijkt dat zij ook in het verleden reeds misbruikt/uitgebuit werd nadat ze vreemde mensen in vertrouwen nam en zij ook nog familie had in Nkoranza om op terug te vallen – komt het redelijkerwijze niet aannemelijk voor dat zij, toen zij terug op straat belandde, opnieuw een vreemde in vertrouwen zou nemen, waarna zij opnieuw misbruikt werd. Er kan in deze door verzoekster zelf geschetste context dan ook wel degelijk verwacht worden dat zij toch wat meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen, *quod non*. De aangevoerde algemene informatie over mensenhandel en de nauwe relatie tussen dakloosheid en mensenhandel doet hier geen afbreuk aan.

2.3.7.3.4. Ten vierde zijn ook de gevolgen na verzoeksters beweerde ontsnapping aan haar ex-partner niet geloofwaardig. Te dezen considereert de commissaris-generaal terdege het volgende:

“U werd gevraagd naar wat u had gedaan om hulp te zoeken voor uw situatie. U legde uit dat u naar de politie bent gegaan, maar dat deze 800 cedi’s vroegen om aangifte te doen, en dat er ook agenten bevriend waren met uw ex-partner (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U zou in totaal twee keer naar de politie gegaan zijn, op twee dagen tijd, ergens in september 2022, en daarna nooit meer. U zou ook nooit nog naar een andere politiebureau zijn gegaan om een aangifte te gaan doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). De politie zou u gewoon gezegd hebben dat u maar moest verhuizen. U werd dan gevraagd of u nog andere mensen om hulp zou hebben gevraagd, en dan verwees u naar de man die u hielp om naar Nederland te reizen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd dan uitdrukkelijk gevraagd of u uw grootmoeder, of andere familieleden (u hebt een oom en tante in Kumasi) om hulp vroeg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U bleef dan bij vage verklaringen dat uw ex-partner u toch overal zou kunnen vinden, en dat de politie om geld vraagt. Het tart alle verbeelding dat u nog anderhalf jaar, van september 2022 tot mei 2024, in Accra bleef zonder al te veel moeite te doen om hulp te zoeken voor uw beweerde problemen. U werd er op gewezen dat uw oma toch bijna aan de andere kant van Ghana woont (net zoals uw oom en tante in Kumasi), en dat u toch al kon proberen om naar daar te gaan om uw ex-partner te ontlopen. U bleef echter maar vasthouden aan uw verklaringen dat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden, ook zelfs daar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Gevraagd hoe het mogelijk was dat uw partner u zogenaamd overal zou kunnen vinden, opperde u dat hij u zou kunnen monitoren en altijd zou kunnen volgen. Wederom wijst het CGVS er op dat hij dan wel niets gedaan heeft in die anderhalf jaar dat u zich in de kerk schuil hield. Het CGVS stelt ook nog vast dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat u definitief was kunnen ontsnappen en dat u een tijdje op straat leefde, soms sliep u bij de kerk (vragenlijst). Er is wel een groot verschil tussen soms bij de kerk gaan slapen, en permanent 24/7 uzelf schuilhouden bij de kerk. Ook een dergelijke tegenstrijdigheid is nefast voor de geloofwaardigheid van uw problemen.

De bewering dat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden en vermoorden, klemmt des te meer gezien u zelf beweerde altijd in dezelfde kerk in Accra te hebben verbleven september 2022 tot mei 2024. U werd gevraagd hoe het kwam dat uw ex-partner u niet kon vinden in deze kerk, en u legde uit dat hij u wel gevonden had, maar dat de kerk bewakers had en dat hij u dus niet kon vermoorden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Enerzijds schetste u uw ex-partner als een onnipotente man, die u overal in Ghana zou kunnen vinden, met vrienden binnen de politie, die ook al mensen vermoord heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), maar anderzijds kon u steeds ongeschonden in zijn nabijheid blijven wonen in Accra omdat de kerk wat bewakers heeft. Dat is volstrekt ongeloofwaardig. Hoewel u dus de kerk niet kon verlaten omdat uw ex-partner u overal zou monitoren, kon u wel naar de Nederlandse ambassade gaan en terugkeren naar de kerk, en dan nog eens naar de luchthaven van Accra bij uw vertrek.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In deze stelt verzoekster in het verzoekschrift dat zij verklaarde dat zij naar de politie ging, maar dat zij niet geholpen werd omdat haar vermeende ex-partner connecties had bij de politie en verwijst zij naar algemene informatie inzake corruptie binnen de Ghanese autoriteiten. De Raad oordeelt dat, hoewel niet ontkend kan worden dat er een zekere mate van corruptie en een gebrek aan onpartijdigheid heerst binnen de Ghanese autoriteiten, er binnen de geschetste context toch kan verwacht worden dat verzoekster nog andere pogingen zou ondernemen buiten de twee pogingen op twee opeenvolgende dagen in september 2022 om naar de politie te gaan, minstens bij een ander politiekantoor (elders in het land), waar er misschien geen betalingen zouden gevraagd worden en haar vermeende ex-partner geen connecties zou hebben. Dit neemt hoe dan ook niet weg dat verzoekster gedurende een periode van anderhalf jaar ook geen andere pogingen ondernam om haar vermeende problemen te proberen oplossen.

Mede gelet op het gegeven dat verzoekster de overige pertinente overwegingen van dit motief volledig onverlet laat, is het dan ook wel degelijk niet aannemelijk dat zij anderhalf jaar, van september 2022 tot mei 2024, in Accra bleef zonder al te veel moeite te doen om hulp te zoeken voor haar beweerde problemen met haar ex-partner. Ook de pertinent vastgestelde tegenstrijdigheid in dit verband blijft overeind.

2.3.7.3.5. Ten vijfde zijn de omstandigheden van verzoeksters vertrek uit Ghana niet geloofwaardig. De commissaris-generaal betoogt in deze in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U verklaarde dat u in de kerk een man was tegengekomen, die u zomaar uit de goedheid van zijn hart wilde helpen en uw reis naar Europa wilde regelen én betalen. U werd gevraagd waarom deze man dat zou willen doen, en u legde een vage verklaring af over de situatie van vrouwen in Ghana, en dat hij u gewoon wilde helpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Deze man zou u dan geholpen hebben om een paspoort te krijgen, en een visum, en betaalde uw reis naar Europa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit klopt trouwens ook niet want uit het kopie van uw paspoort blijkt overigens dat dit afgegeven was in april 2023, een jaar voor uw vertrek, tijdens uw relatie met uw ex-partner. U werd ook gevraagd of deze weldoener u niet kon helpen in Ghana, zonder u daarbij naar Europa te sturen. U antwoordde dat hij dat niet kon, wederom omdat uw ex-partner u overal in Ghana zou kunnen vinden. Gezien de politie in Ghana dan toch omkoopbaar was, werd er u geopperd of die man u niet kon helpen met die kosten te betalen. De 800 cedi's, ongeveer 50 euro, die de politie vroeg was immers veel minder dan een reis naar Europa heeft gekost. Dat zou u ook niet geprobeerd hebben, omdat uw ex-partner ook vrienden had bij de politie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dergelijke passiviteit in het zoeken naar een oplossing in Ghana, toen u daar nog anderhalf jaar woonde, is gewoon niet geloofwaardig. Het CGVS stelde ook een tegenstrijdigheid vast in uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u vertrokken bent. In uw verklaringen voor de DVZ hebt u verklaard dat u voor een ticket moest zorgen, en dat u geld bij elkaar bedelde (vragenlijst). Dat komt dus niet overeen met uw bewering zelf niets te hebben moeten geven van geld voor uw reis naar Europa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U werd geconfronteerd met deze vaststelling, en u legde uit dat u in uw eerste interview ook gezegd had dat die man alles betaalde. U komt niet verder dan het miskennen van wat er genoteerd werd in het verslag van het eerste interview (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7.3.6. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekster, noch tijdens de administratieve procedure noch in het kader van de onderhavige beroepsprocedure enig document voorlegt waarmee zij kan aantonen dat zij ooit aangifte heeft gedaan bij de politie of waarmee zij haar verdere problemen kan staven.

Wat betreft het medisch attest d.d. 17 mei 2024 en het psychologisch attest d.d. 19 juni 2024, die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt en waarover zij stelt dat deze haar verklaringen bevestigen, merkt de Raad

vooreerst op dat het neergelegde psychologisch attest enkel vermeldt dat verzoekster sinds 17 juni 2024 psychologisch begeleid wordt in het gesloten centrum waar zij verblijft, doch niet welke (psychologische) problemen zij ondervindt. Los hiervan, wijst de Raad erop dat artsen of psychologen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de fysieke en psychische gezondheid van een patiënt. Een arts kan, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van de littekens. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Artsen kunnen evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen, noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een psycholoog kan, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch of psychologisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich dan ook niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Dergelijke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Deze attesten moeten dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster. Er moet dan ook worden nagegaan of door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met voorgelegde attesten voldoende aannemelijk wordt gemaakt dat het vastgestelde litteken en de vastgestelde – doch voor de Raad onbekende – psychische problemen van verzoekster het gevolg zijn van de door haar aangehaalde problemen in Ghana. Gelet op de voorgaande pertinente vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van haar relaas, is dit geenszins het geval.

Verzoekster kan tot slot geenszins worden gevolgd waar zij stelt dat de verwerende partij, door geen rekening te houden met haar kwetsbaarheid die inherent is aan haar situatie, deze kwetsbaarheden heeft gebruikt om tot haar nadeel te concluderen. De bevindingen op grond waarvan de verwerende partij tot de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas besluit, zijn pertinent, draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier en wijzen geenszins op enig misbruik van een kwetsbaarheid.

2.3.7.4. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekster niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar Ghana, los van haar ongeloofwaardig bevonden relaas, een vrees dient te koesteren dat zij als jonge dakloze vrouw het slachtoffer zou worden van mensenhandel of andere vormen van misbruik.

Zij slaagt hier in ieder geval niet in met de in het verzoekschrift geciteerde algemene informatie inzake deze problematiek. In deze kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster slechts één rapport bijbrengt inzake de situatie dienaangaande in Ghana. De overige rapporten hebben betrekking op misbruik van daklozen in het algemeen en betreffen niet de specifieke situatie in Ghana. Wat betreft dit eerste rapport, merkt de Raad op dat verzoekster – gelet op haar tegenstrijdige verklaringen inzake haar woonplaatsen (zie *supra*) – helemaal geen zicht biedt op waar zij woonde en in welke omstandigheden zij leefde. Los daarvan is dergelijke algemene informatie geenszins afdoende om aan te tonen dat verzoekster een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Ghana, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond, en waartoe verzoekster in gebreke blijft.

2.3.7.5. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht, vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoekster om alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van het relaas op coherente wijze toe te lichten, *quod non in casu*. Het kwam, in weerwil tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, dan ook niet aan de verwerende partij toe om de waarheidsgetrouwheid van verzoeksters verklaringen te gaan verifiëren.

2.3.7.6. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure voorgelegde geboorteakte, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

2.3.7.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid.

2.3.8.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Ghana zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 4 juni 2024 gehoord werd door het commissariaat-generaal via videoconferentie. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van de *protection officer* die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoekster in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die

door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS